

Úmluva tato se vyhláší s podotknutím, že byla na základě usnesení Národního shromáždění a sice poslanecké sněmovny ze dne 26. června 1922 a senátu ze dne 11. července 1922 ratifikována listinou ze dne 5. října 1922, která byla podepsána presidentem republiky Československé a ministrem zahraničních věcí.

Mezinárodní působnost této úmluvy pro republiku Československou nastala dne 6. listopadu 1922, kterého dne byla ratifikační listina uložena v archivech vlády francouzské v Paříži.

Kromě toho ratifikovaly tuto úmluvu:

Belgie, Finsko, Itálie, Monako, Norsko, Stát Srbů, Chorvatů a Slovinců dne 17. října 1921, Dánsko, Nizozemí a Portugalsko 1. března 1922, Polsko 16. května 1922, Siam 20. května 1922, Lucembursko 26. května 1922, Francie 29. července 1922. Dnem 23. října 1922 přistoupilo k této úmluvě Bulharsko.

Národní shromáždění usneslo se zároveň, že se ukládá ministru věcí zahraničních, aby v dohodě se všemi zúčastněnými ministry učinil další opatření, jichž je potřebí ku provedení této úmluvy.

Dr. Beneš v. r.

3.

Vládní nařízení ze dne 4. ledna 1923

o složení zemských odvolacích komisí pro
válečné poškozence.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 26, odst. 3., a § 35, odst. 2., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení § 7, odst. 1., vládního nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb. z. a n., o lékařských prohlídkách válečných poškozenců, týkajícího se složení Zemské odvolací komise pro válečné poškozence zřízené u každého Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, platí do 31. prosince 1923.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1923. Provedením jeho se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se súčastněnými ministry.

Habrman v. r.

Malypetr v. r.	Dr. Rašín v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Dr. Hodža v. r.
Udržal v. r.	Šrámek v. r.
Tučný v. r.	Dr. Markovič v. r.

4.

Vládní nařízení ze dne 4. ledna 1923,

jímž se rozšiřuje platnost vládního nařízení ze dne 9. září 1921, čís. 343 Sb. z. a n., o cestovním, dietách a odměnách lékařům v Čechách z pokladny státní za veřejné očkování, také na veřejné očkování v Čechách v roce 1922 provedené.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 17 zákona ze dne 15. července 1919, čís. 412 Sb. z. a n.:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 9. září 1921, čís. 343 Sb. z. a n., rozšiřuje se na hlavní veřejné očkování provedené v roce 1922 v Čechách.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Prováděti je přísluší ministru veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Hodža v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Udržal v. r.
Tučný v. r.	Malypetr v. r.
Novák v. r.	Dr. Markovič v. r.